

WOODLAND, WASH.

Kirjotan taaskin Toverittaren palstoille. Näyttää kuin ei kesää tulikaan koko tänä vuonna. Täällä on niin satelset ja kylmät ilmat. Meille tulee sama opettaja ensi vuodeksiin. Meillä on täällä farmi. Meillä on kaksisataa eekkeriä maata. Minä tykkään asua farmilla. Meillä on kymmenen lehmää ja neljä hevosta. Meidän kylälle hommaton sunnuntai koulu ensi kesäksi. Täällä oli tanssit v.k. 26 p. lautilla, mutta minä en ollut siellä. No en tiedä nyt muuta kuin toivotan kesäntuloa kaikille Toverittaren lukijoille. Toverillisesti, ALTEVHNI KOSKI.

SPRUCEFIELD, ALTA., CAN.

Tervehdin Selma-äitiä ja kaikkiin sekä pieniä että suuria Toverittaren lukijoita. Olen lukenut Toverittarta ja olen käynyt koulua joka koulupäivä. Olen neljännessä luokassa ja olen yhdeksäntoista vuoden vanha. Täällä on mailla ja yksi neljännessä luokassa. Ei täällä ole sunnuntai-koulua eikä ihannellista suomalaisten keskuudessa, missä saisi edistää lukua kirjotustaloon. Täällä ei ole muuta kuin seitsemän suomalaista perhettä ja useita yksinäisiä miehiä eli "pääsureita". Mutta täällä on perustettu kirjastorengas ja minäkin olen läsnä siinä. Täällä on pidetty kokouksia ja linnula kirjaston hyväksi. Minä olen lukenut kertomuksia linnula ja kertomat satuja. Minä olen illanutt jokaisen linnula julkaisun mitä vaan on ilmestynyt. Täällä on jo koko iso kirjasto ja minäkin olen linnula kirjasto. Täällä on ollut lämpimät ilmat jo pitkän aikaa ja vilja on jo kylvetty joka paikassa. Toivoin että kaikki pienet pojat ja tytöt kirjottaisivat Toverittaren. Minä kirjotan sitten taas kun koulu päättyy täällä. Se päättyy kesäkuun viimeisen päivän. Toivotan onnellista kesän jatkoa kaikille pienille ja suurille Toverittaren lukijoille. Toverimudella, VILJE RUUSKA.

BELLEVUE, ALTA., CAN.

Kuolon kylmä käsi vieraili luonamme, viiden pikku sisaremmen mukanaan, josta minä ja äiti ja kaksi nuorempaa sisaronta olimme kovin puhollamme. Itän oli vauva yhäleksiä kuukauden vanha ja hänen nimensä oli Helen. Voi kukaan minun oli pa-ha mielellä kun katsottiin hautaus, minin pikku Helen laskettiin ja peitettiin mustalla matilla. Mutta äiti lohdutti minua sanoen, että Helenin ei tarvitse kirsäitä, niitä elämään valvoja, mitä meidän toisten täytyy kirsäitä isoksi kasvettuamme. Täällä Bellevuessa on kylmä kevät. Tuulta ja sadetta aina vaan, eikä kesää näytä tulevankaan. Nytkin on satanut kuusi päivää yhtämittaa eikä näytä vielääkään siitä, että se lakkaisi. Toivotan kaikille suurille ja pienille Toverittaren lukijoille iloista ja hauskaa kesää. JOHN NEVALA.

PEABODY, MASS.

Toverittaren pienet ja suuret lukijat!! Näin tässä viimeisen edellisessä Toverittarissa täältä Peabodytakin yhden kirjoituksen. Siinä sanottiin, että täältä ei ole ollut kirjoituksia ollenkaan. Kuuluu olevan ahkera Toverittaren lukija, niin täytyisipä lukea sitten vähän huomaavampin, että nähtäisiin onko täältä kirjoituksia vai ei. Minä ainakin huomaisin

kirjoituksen sitä edellisessä ja vielä sitäkin edellisessä. En minä ainakaan laule, että silloin luetaan Toverittar hyvin tarkkaan, kuin ei huomata kaikkea kirjoituksia.

Meillä oli toukokuun 13 p. sunnuntai-koulun päättäjäiset. Siellä oli tavallisesti yleisöä. Lapset möivät juhlanmerkkejä. Tuloista on tiedä vielä kuinka paljon niitä oli. Sitteen kun kirjotan ensi kerralla, niin sitten voi kertoa.

Vilmoisessa kokouksessamme päätettiin, että vaikka sunnuntai-koulu lopetetaankin, niin jatketaan silti ihannelliton toimintaa, nimittäin kokouksia, laulu-, soitto- ja valmistelu-harjoituksia. Kokouksia pidämme aina silloin kuin asiat vaativat.

Nyt pian loppuu kansakoulukin, niin sitten ei tarvitse käydä ollenkaan koulua.

Toukok. 30 p:nä, lauantai-illan kokouksessa pidettiin täällä ensimmäinen koulupäivä tänä vuonna. Minulle syntyi pikku veli toukok. 10 p. jolle nimeksi annoin Eino Velkko. Kai se vihdoinkin jo tulee kesä. Kukatkin alkavat jo kaikkii kukkia ja puit ovat jo täydessä lehdessään. En tiedä nyt muuta kuin toivon hauskaa kevättä.

Toverimudella IRJA FERIN.

SAND COULEE, MONT.

Nyt se kouluakin on loppunut. Pääsin kuitenkin entisellä luokallani pois. Nyt me saamme olla ulkona koko päivät eikä tarvitse huolehtia että myöhästyy koulusta.

Minä ainakin toivoin, että tämä Lasten Osasto saataisiin suuremmaksi ja myöskin kuvit siihen.

Nyt kun on keuhkoloma, niin äiti sanoo, että minun pitää ruveta opettelemaan suomenkieltä lukemaan ja kirjoittamaan ja niin pitäisi tehdä toistenkin lapsien, jotka eivät vielä hyvästi osaa.

Toivotan WILLIAM HILL.

COLEMAN, ALTA., CAN.

Tervehdys kaikille tähän kalvoon kylistä. Täällä on kalvokset sel-saukudessa lakon takia. Koska se loppuu, siitä en ole saanut tietoa.

Osaston kokous pidettiin v.k. 27 p. Dominiön toimintaneuvoston koulutalossa. Kokouksen puolesta puolesta yksimielisesti täytettiin lähetettävä päätöksillä sekä äänestysjärjelmä odustajalle Dominiön peräntöissä. Vastaus vastustusta pakollisen asevelvollisuuslain voimaansaatamis-ta.

Toveri A. Lehtinen matkusti viime kuussa luomopurannukselle Portlandiin. Joku päivä sitten matkusti pari kansalaista muille markkinolle.

Kirjuriimme Mary North toi ma-hetuksen tekemänsä "Saksan reit-sulta" torveen pojan.

Toukokuun 16 p. teki Mrs. Ida Apponen myös "Saksan-matkan" ja toi pojan, joten tänään vuoden ajalla on kansalaistemme lukumäärä kasvanut kolmella pojalla.

Siskoni Sigrin on myös parantunut sen verran, että voi kävellä, vaikka ei ole vielä aivan terve.

Olen kuullut että täällä on taas armeijaa värväillä ihkkeellä ja jotakin kevytmallista nuorukaisla kuu-luu taas yhtyneen armeijaan.

Yhtykäämme kaikki, joilla on ruokittu pää, eikä pää, joka toimittaa ainoastaan hatunnaulan virkaa (kun Toverissa kirjoituksessa "Vete-raani-filosofia" - Ruoki päätäsi!) oli ja huutakamme: alas sotat! Toverimudella, ANNA SUURONEN.

SYNTI

Kevät teki tuloaan. Eli istui linnula luona ja neuloi. Hänellä oli tyy-nynä päällinen neulottavana ja sitten vielä pöytäruuki.

— Onko sinulla se pöytäruuki jo valmis, jota sinä olet niin kaunis valmistanut? huusi EMI linnulasta Helville, joka katsoi kun Eli neuloi.

— Siinä on niin paljon työtä ja sitä-päitäl minä en osaa sitä neulon.

— Onko Hannan tyyntyypäällinen valmis?

— Ei.

— Tuie Hanna meille ja neulotaan yhdessä.

— Siinä sinä teet syntiä, kun neulot sunnuntaina, sanoi Helvi.

— Minun mielestäni tämä ei ole mikään synti jos neuloo.

— On se synti. Minun äitinikin sanoo, että se on synti, sanoi Helvi.

— No, mitä me lapset ymmärrämme. Odota, minä tulen leikkimään, mutta minun täytyy kysyä äidiltä ensin.

— Katkain hänen pitää kysyä, puhui Hanna Helville, minun ei tarvitse pyrkiä lupaa, vaikka menisin nimen.

— Minä en saa olla kuin vähän aikaa vaan, kun äiti menee osaston kokoukseen ja minä menen hänen mukanaan.

— Mistä siellä kokouksessa puhutaan? kysyi Hanna.

— Mihin menen vasta toista kertaa. Mutta mitä teidän sunnuntai-koulussa opetetaan?

— Meidän pitää laulaa, ja...

— Eihän meidän pitää ensin laulan, meidän ensin lausumme rukouksen, "Isä meidän", ja sitten vasta lauletaan.

— Sitä minun pitääkin sanomaan, mutta kun sinä tulit siihen vähän.

— Eihän tulit.

— No mitä sinä sitten teit?

— Eih, kunne EMI, EMI, eikö sinä kuuro? huusi Helvi EMI:lle, joka teki ki Hannan linnula kanssa.

— Eih, anna sen kissan olla, äläkä sitä kissaa.

— Eihän minä sitä kissaa, minä vain haluan sen linnula.

— Sinun pitää kuunnella mitä me puhumme. Menekö minä vähän?

— Minne vähän? Siinäähän sinä seif-sot.

— Siinä käskit meidän lertaa si-mulle, mitä me meidän sunnuntai-koulussa opimme. Ja siinä sinä olet kissan kanssa vain leikit, eikä kuuntele.

— Tehän aloitte linnulaan ope-nekita aloittekaan.

— Me emme ruvenneet linnulaan, mutta kun tuo Hanna ei kerroanut oikein.

— No, se on sitten Helvin vuoro, ja jos hän ei kerro oikein, niin sitten Hanna saa sen korjata. Mutta pitääkö sitä huoli, ettette joudu minne-kään vähän. Hyvä on, aloita Helvi.

— Minä kerroin sen lyhyesti vain, siinä sinulla ei ole aikaa kuin täytyy mennä sinne kokoukseen.

— Hyvä on.

— Ensikol kun kaikki lapset ovat paikollaan, niin pastori lukee meille raamatusta. Sitten me lausumme rukouksen. Sitten vasta lauletaan: laulun jälkeen kerätään meidän laulimme ja sitten aloitetaan lukemaan. Ennen kuin me lähdemme kotiin, niin me laulamme virren.

— Minä olen kuullut, että kirkossa veisataan eikä lauleta.

— Se on meidän sama, veisaaminen ja laulaminen.

— Mikä ammatti sillä pastorilla on?

— Hänhän on pappi.

— Minä olen aina luullut, että hän löy jossakin tehtävässä työssä.

— Hyi! kuka sinä olet tyhmä. Et edes tiedä mikä ammatti papilla on.

— No, eikö se pappi sitten mitään muuta tee, kuin vain sunnuntaina saarnaa?

— Ei. Eihö hänellä sinä ole tarpeeksi työtä?

— No, hänkin sitten tekee syntiä, kun vain sunnuntaina ja muina pyhäinä tekee työtönsä ja muut arkkipäivät on laiskana. Se on minusta suurempi synti, että arkkipäivät on laiskana ja sitten kun tulee sunnuntai, niin menee kirkkoon kansaa pömittämään, kuin mitä minä tänään tein.

HELEMA HEINONEN.
(13-vuotias.)

Miksi karhulla on lyhyt häntä

(Vanha Suomen kansan satu. Lasten-osaston lukiolle kertanut Altevini Koski, 14 10 vuotta.)

Täällä talvi-ajamuna meni eräs mies järvelle kalastamaan. Hän otti hevosensa ja aiti ajaa linnula matkansa. Hän tuli järvelle, teki avannon ja otti ja sukki joukon kaloja. Kotimatalla tuli häntä vastaan kettu ja kysyi, mitä olet kärryilläsi pysyn ja tähtäsi ketun ja ampui. Mutta kettupa olikin vihas ja heittäytyi maahan ennakkuta linnula satua ja uskotti metsähelele, että hän on kuolot. Mies nosti ketun kärryilläsi perälle ja äiti! taas ajamaan. Ajelmaan vähän matkaa katsahki hän saalistaan, mutta voi ihmettä! Eihän siellä ollut kaloja ei ketun!

Kettu oli vähän huomaamatta harkkunut kalat kärryilläsi dille ja sitten hyppäsi itse jälkehen, poimi kintat sy-linää ja kärehti atiden kanssa luoluanen. Matkalla tuli karhu ketun vastaan. Karhu kysyi:

— Mistä sinä noin paljon kaloja olet saanut?

— Järvestä, vastasi kettu. Mene ja pane häntä avantoon ja istu hetken aikaa aivan hiljan, niin saat sen voutaa ylös täynnä kaloja.

Karhu meni ja istui avannon par-taalle, antoaan hiljaisuud voutaa avan-toon ja heti siitä tunnin, istui toisen ja kolmannenkin. Ja kun ystä jätti, alkoi se nipistää karhua hänsästä. Silloin arvohi karhu, että ka-lat siellä nipistelevät ja alkoi ny-läistä häntänsä ylös, mutta ei se noussutkaan. Silloin karhu nykäsi alkeln linnula, mutta äiti! oli niin pak-sua ettei se sarkynytäkään, vaan kar-hulla katkesi häntä sitä myöten kuin se oli avannossa. Ja siitä asti on karhulla ollut lyhyt häntä.

HOQUIAMIN S. S. O. OMPELU-SEURAN KOKOUKSET pidetään osaston talolla, Avjolassa, joka torstai, lello 2 j.p. Osota: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

Huom!
New York'in Suom. Naisten OSUUSKOTI ja palkanvälitystoimisto: 241 Lenox ave, 122 st. Telef. 813 Morning side.